

[Steincke.]

tagerne gennem Krigsaarene fritager mig for at beskæftige mig med dette Lovforslags Forgængere og Forhistorie.

Som jeg en Gang tidligere har fremhævet fra denne Talerstol i indeværende Efteraar, er det glædeligt at se, hvorledes i den sidste Tid forskellige Forbedringer i Sociallovgivningen i stigende Grad har kunnet samle alle Partier, efterhaanden som Landet er blevet fattigere. Man er ogsaa nu fra alle Sider enig om denne Tillægshjælp, som sædvanlig een Gang for alle, til et Beløb af 23—24 Mill. Kr., for Statens Vedkommende ca. 14 Mill. Kr., et Beløb, som er højere, end hvad man i 1933 vilde ofre paa den samlede Folkeforsikrings Nyordning. Der skulde altsaa en ny Krig til med deraf følgende Ulykker, i første Række Dyrtid, før man omtrent fra alle Sider blev klar over, at Alders- og Invaliderenteordningen i Virkeligheden tiltrænger en Revision med Hensyn til Grundbeløbenes Størrelse, til Fradragsreglerne o. s. v. Forslag til en saadan revideret Folkeforsikring, som ogsaa den højtærede Minister omtalte, foreligger jo ikke endnu; men da det paa den anden Side er klart for alle, hvor svært Alders- og Invaliderentemottagerne har det under de nuværende Prisforhold, ikke mindst med Hensyn til Anskaffelse af Tøj og Brændsel — til Trods for baade lovmæssige Prisreguleringer, der formelt giver Dækning for Dyrtiden, for betydeligt forhøjede Raadighedsbeløb og altsaa for gentagne Eengangstillæg —, har der heldigvis inden for Rigsdagspartierne været Enighed om ogsaa denne Gang at gaa til en midlertidig Tillægslovgivning.

For saa vidt er alt godt.

Alligevel maa jeg paa mit Partis Vegne beklage, dels at denne dog saa let overskuelige Lov ikke er blevet gennemført saa betids, at de forskellige Tillæg til Renten eller til Ugepengene paa Alderdomshjemmene kunde udbetales i rimelig Tid før Vinteren eller før Jul, dels — og navnlig — at den højtærede Arbejds- og Socialminister har modsat sig, og bevæget Folketingets Flertal til at modsætte sig, disse Tillægs Udbetaling med et samlet Beløb, 100 Kr. for enlige Rentenydere og 170 Kr. for Ægtepar, der begge oppebærer Rente, Beløb, der vilde være mærkbare, særlig naar de udbetaltes paa een Gang og i Begyndelsen af Vinteren, medens de samme Beløb udbetalt med Halvdelen i Januar og Halvdelen i April ikke, maaske ikke, vil have nær den samme Værdi eller vil blive hilst med den samme Tilfredshed.

Vi beklager derfor fra vor Side den Form, den højtærede Minister i saa Henseende har givet sit i Folketinget stillede Ændringsforslag; men da der under de raadende politiske Forhold formentlig er endnu ringere Mulighed for i Landstinget at faa det oprindelige Lovforslag vedtaget, skal jeg ikke sinke Sagen ved at foreslaa Udvalgsbehandling, i hvert Fald ikke medmindre Julestemningen skulde have grebet en eller flere af de følgende Ordførere i en saadan Grad, at vi kan faa Støtte til vor Opfattelse. Sker dette imidlertid ikke, anser vi det heller ikke — som Sagen i saa Fald vil komme til at ligge — for at være til nogen Nytte at stille Ændringsforslag til det fra Folketinget oversendte Forslag og vil da anbefale dette til en hurtig Gennemførelse i det høje Ting.

Bækgaard: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Forslaget i den foreliggende Skikkelse, og efter den højtærede Ministers Gennemgang finder jeg ikke Anledning til at sige mange Ord, hverken om Forhistorien eller om Sagen, saadan som den ligger.

Der er peget paa, at Forholdene for de gamle og for Invaliderrentenyderne som Følge af Dyrtiden er blevet vanskeligere, end de var før, til Trods for at vi vel ingen Steder i Lovgivningen har saa faste Regler som her at gaa efter under Hensyn til Pristallet og Prisbevægelserne. Derfor er der ogsaa flere Gange ydet Tillæg enten i Form af Eengangstillæg, saaledes som vi nu sidst gennemførte det i Sommer og har gennemført det før, eller i Form af, at de Procenter af Grundbeløbene, som Kommunalraadene har til fri Raadighed, er blevet forhøjet. Fremsættelsen af dette Lovforslag skyldes altsaa Erkendelsen af, at det er blevet vanskeligere for Rentenyderne at eksistere med de forhaandenværende Grundbeløb, og jeg kan som sagt fuldt ud tiltræde Lovforslaget og anbefale det paa mit Partis Vegne til Vedtagelse.

Jeg vil samtidig gerne udtale, at jeg haaber, at det ikke skal vare saa længe, inden vi faar den Revision, som jeg ved er under Forberedelse i Ministeriet, og som man fra alle Sider har givet Tilslutning til skal foretages. Thi det er jo mere tilfredsstillende at faa en gennemgribende Revision, saa at ogsaa Grundbeløb og Fradragsregler kommer til at svare til Tidens Krav, end at fortsætte med disse Tillæg, enten i Form af Procenter til Kommunens fri Raadighed eller Eengangstillæg. Jeg vil, som sagt, haabe, det ikke skal vare for længe, inden et saadant Forslag kommer frem, og jeg vil ogsaa haabe,